

Een uitstalkast voor magische talenten

Maandag, 28 februari 2011 / pagina HAA211

haarlem - Drie belangrijke scènes. Dat is alles wat nodig is om in het theater het verhaal van Fanny

Beppe Costa (54) speelt in de theaterversie van Fanny & Alexander een dubbelrol. Hij is de magiër Isaac, die in een sante kraam van een huis woont, een uitstalkast van al zijn talenten. Beppe is echter ook de musicus die de voorstelling die de Toneelmakerij van de klassieke film van Bergman heeft gemaakt van een extra lading voorziet. Costa is ook nog eens een muzikale duizendpoot, die op de planken, vanachter de coulissen, maar ook via de geluidsband (in feite een computer) Fanny & Alexander van een kleurrijke soundtrack voorziet.

Dat huis van Isaac is een uitdragerij van spullen, poppen, ouwe kleren en lappen en instrumenten, dat is verpakt in negen rijdende hotellorries. Aan het begin van de theatervoorstelling, als het publiek net rustig zit, wordt Isaacs mobiele, magische huis vanuit een theatertruck op het podium gekwakt.

„Als je zo'n groot monument uit de filmgeschiedenis wilt aanpakken en er toneel van wilt maken, dan moet je heel sterk in je schoenen staan”, zegt Costa bewonderend over Liesbeth Coltof en Roel Adam, die deze klus hebben aangepakt. „Je moet het verhaal durven bewerken, anders krijg je een slechte versie van de film.”

Diezelfde opdracht had Beppe zelf ook. Hoewel de film van Bergman - en de oorspronkelijke tv-versie - wel wat klassieke muziek bevatte (onder meer van Schumann) - had hij feitelijk de handen vrij. Costa: „Liesbeth weet wat ze krijgt als ze mij vraagt. Dan weet je dat ik met veel ideeën en associaties kom. En ik weet dat zij daar op uit is.”

In de theaterbewerking van Liesbeth Coltof is de vroeg-twintigste-eeuwse aankleding die de film Fanny & Alexander kenmerkt, losgelaten. De saga begint op een leeg toneel, waar de familie van Fanny & Alexander een voorstelling aan het voorbereiden is. Dan braakt een vrachtwagen daar de rijdende kratten naar binnen, die samengevoegd later het huis van Isaac blijken te vormen.

„Daar komt het theater feitelijk naar binnen, met alles wat theater bevat”, vertelt Costa. „Dus heb

ik een soundtrack gemaakt, waarin je een ritme hoort, het geluid van de vrachtwagen, maar ook flarden van Hamlet en Molière in drie verschillende talen, stukjes van de zang van een sopraan. Inderdaad, vergelijkbaar met het stemmen van de instrumenten door een symfonieorkest, vóór het concert. Het is het uitpakken van alles wat je tot je beschikking hebt. Een kakafonie van indrukken.”

De muziek van Costa vult ook de vele changementen die de theaterversie van Fanny & Alexander kent. Ze vormt telkens een opmaat naar een volgende scène uit het stormachtige leven van de twee kinderen. De Italiaanse Nederlander Costa: „De soberheid van het huis van hun stiefvader, de bisschop, heb ik gekozen voor een duet tussen harp en sopraan. De enige woorden die je dan echt hoort zijn 'Meine Liebe'.”

„Echt, ik ben een slecht acteur”, zegt Beppe Costa met een licht gevoel voor drama. „En eigenlijk ben ik geen componist. Ik doe altijd maar wat, maar ik werk hard. En ik ken geen enkele vrees. En daarom kan ik in feite ook weer alles aan. Net als de magiër Isaac.”

HDC Media

(c) 2011 alle rechten voorbehouden